

Anti pest protocol

Koningin Julianaschool, Sint Philipsland

©Werk van groep 7/8

KONINGIN JULIANA SCHOOL

INHOUD

Voorwoord	Blz. 2
1. Inleiding	Blz. 3
Waarom een antipestprotocol? Plagen en pesten, wat is het verschil daartussen Voorbeelden van pestgedrag De betrokkenen	
2. Te verwachten problemen bij de aanpak van pesten	Blz. 7
3. Uitgangspunten bij ons Anti Pest Protocol	Blz. 8
4. Het Anti Pest Protocol van onze school	Blz. 9
Wat is de inhoud van het anti pest protocol Om welke maatregelen gaat het? Op weg naar een veilige school De SOVA training Vertrouwenspersonen binnen de school De rol van de Sociale Veiligheidscoördinator	
5. De belangrijkste regels van het pestprotocol	Blz. 16
6. Adviezen voor ouders	Blz. 17

Voorwoord

Goed omgaan met elkaar gaat niet vanzelf. Dat het nodig is te schrijven over pestgedrag op onze school, op gereformeerde grondslag, hoeft ons niet te verwonderen. Wij belijden dat onze kinderen in zonde ontvangen en geboren zijn, omdat het onze kinderen zijn. De Bijbel leert ons dat God ons mensen goed en naar Zijn beeld geschapen heeft. Zijn tegenstander, de satan, probeert na de val de eerste mensen, Adam en Eva, alle relaties te misvormen en te verstoren. Deze verdrietige werkelijkheid merken we regelmatig in de praktijk van alle dag op onze school en in de gezinnen.

Dat er veel fijne momenten en contacten op school zijn en plaatsvinden is iets om dankbaar voor te zijn. Het lijkt vaak gewoon, maar is, (aangezien wij van nature onszelf meer liefhebben dan God en onze naaste), nog Zijn goedheid. De Heere vraagt van ons Hem lief te hebben boven alles en onze naaste als onszelf. Dat wij dit van onszelf niet doen en niet kunnen is onze zonde, dit merken we keer op keer. We missen zo ons doel. God liefhebben boven alles en onze naaste als onszelf. Eén mens heeft dit volmaakt gedaan, Jezus Christus de zoon van God.

Meeleven met zorgen bij de kinderen thuis, lessen over sociaal gewenst gedrag, het monitoren van de sociale veiligheidsbeleving, preventief en repressief reageren zijn instrumenten die behulpzaam kunnen zijn aan het goed omgaan met elkaar. Maar het Woord van God, het Evangelie van Jezus Christus, kan ons en onze kinderen leren met heel ons hart lief te hebben. Juist in deze tijd waarin we merken dat de woorden van de Heere Jezus dat 'de liefde van velen zal verkouden' steeds meer werkelijkheid worden. Ook nu mogen we de kinderen op Hem wijzen.

Hijzelf wijst de weg, die wij samen moeten gaan aan in Zijn Woord. Jezus wijst op zichzelf als dé Weg. Hij is de mensen gelijk geworden, zonder zonde. Hij kan en wil helpen. Hij weet hoe het er op Zijn wereld aan toe gaat. Hij is in alle dingen gelijk als wij verzocht geweest, zonder zonde. Hij heeft, om de zonden van het volk te verzoenen, de dingen die bij God te doen waren gedaan!

Op de Koningin Julianaschool school mogen we onze kinderen dat vertellen en leren. Samen biddend om de hulp van Gods Geest. De Heilige Geest. Die om Jezus wil in de waarheid leidt. Als dat gebeurt, kunnen ouders en kinderen zeggen, niet ik, maar Christus leeft in mij. Dan gaat goed omgaan met elkaar op onze school als vanzelf.

In afhankelijkheid van Zijn genadige zegen, is het onze plicht en vreugde om ons werk zo getrouw te doen als de engelen in de hemel. Opdat Zijn koninkrijk kome. Verwachtend de nieuwe hemel en aarde waar alles goed zal zijn. Waar geen anti pest protocol meer nodig is. Waar alles recht zal zijn, waar gerechtigheid wonen zal.

1. Inleiding

Het team van de Koningin Julianaschool wil de leerlingen een veilig pedagogisch klimaat bieden, een omgeving waarin zij zich op een prettige en positieve wijze kunnen ontwikkelen. De leerkrachten willen dit bevorderen door het scheppen van een veilig klimaat in en om de school en een prettige werksfeer in de klas. In veruit de meeste gevallen lukt dit door (on)geschreven regels van het 'hoe gaan we met elkaar om' aan te bieden en deze te onderhouden.

Soms echter is het nodig om duidelijkere afspraken met de kinderen te maken. Een van die duidelijke regels is dat kinderen met respect met elkaar dienen om te gaan. Dat dat niet vanzelfsprekend gebeurt, geeft aan dat we het de kinderen moeten leren en daar dus energie in moeten steken. Dat leerproces verloopt meestal vanzelf goed, maar het kan ook voorkomen dat een kind in een enkel geval systematisch door andere kinderen wordt gepest. Dan kan een kind zodanig in de knoop komen, dat de regels van de leerkracht niet meer in voldoende mate de veiligheid bieden of garanderen en daarmee de gewenste ontwikkeling onderbreken. Het is in dat geval van groot belang dat de leerkracht onder ogen ziet, dat er een ernstig probleem in de groep is. In een klimaat waarin het pesten gedoogd wordt, wordt de veiligheid ernstig aangetast. Dit betekent dat wij als school pesten als ongewenst gedrag beschouwen en bereid zijn alles in het werk te stellen om pestgedrag aan te pakken.

In dit protocol is vastgelegd hoe wij het pestgedrag van kinderen benaderen. Via dit protocol wil de school alle betrokkenen op de ernst van pesten wijzen en daarnaast zowel handreikingen geven om te werken aan een veilige school als een stappenplan bieden bij systematisch pestgedrag.

Kortom: wij zien pesten als een bedreiging voor de school als geheel, voor alle leerlingen, leerkrachten en ouders en alle andere betrokkenen bij de school. Wij erkennen, herkennen pestgedrag en ondernemen actie ter voorkoming van pestgedrag.

Plagen en pesten, wat is daar het verschil tussen?

Iemand op het schoolplein een stevige duw geven kan plagen zijn, maar het kan net zo goed gaan om echt pestgedrag. We spreken over plagen wanneer kinderen min of meer aan elkaar gewaagd zijn en het vertoonde gedrag een uitnodigend karakter heeft om iets terug te doen vanuit een veilige sfeer. Het gaat dan om een prikkelend spelletje, dat door geen van de betrokkenen als bedreigend of echt vervelend wordt ervaren. Er is zelfs sprake van een pedagogische waarde: door elkaar eens uit te dagen leren kinderen goed om te gaan met allerlei conflicten. Dat is een vaardigheid die later in hun leven van pas komt bij conflicthantering, waar iedereen in zijn leven mee te maken krijgt.

We spreken van pestgedrag als het slachtoffer zich ongelukkig voelt omdat hij of zij stelselmatig geconfronteerd wordt met vervelend of agressief gedrag of buitengesloten wordt van de sociale groep. De inzet van het pestgedrag is altijd macht door intimidatie. Bij echt pestgedrag zien we ook altijd een vaste rolverdeling terug bij de betrokkenen. De belangrijkste eigenschappen van pestgedrag zijn dus het bedreigende, het systematische en het rolvaste karakter.

Voorbeelden van pestgedrag:

Verbaal:

- Vernederen: "Haal jij alleen de ballen maar uit de bosjes, je kunt niet goed genoeg voetballen om echt mee te doen".
- Schelden: "Viespeuk, etterbak, mietje" enz.
- Dreigen: "Als je dat doorvertelt, dan grijpen we je."
- Belachelijk maken, uitlachen bij lichaamskenmerken of bij een verkeerd antwoord in de klas.
- Kinderen een bijnaam geven op grond van door de kinderen als negatief ervaren kenmerken (rooie, dikke, dunne, flapoor, centenbak, enz.).
- Gemene briefjes schrijven om een kind uit een groepje te isoleren of steun te zoeken om samen te kunnen spannen tegen een ander kind.

Fysiek:

- Trekken en duwen of spugen.
- Schoppen en laten struikelen.
- Krabben, bijten en haren trekken.

Intimidatie:

- Een kind achterna blijven lopen of een kind ergens opwachten.
- Iemand in de val laten lopen, de doorgang versperren of klemzetten tussen fietsen.
- Een kind dwingen om persoonlijk bezit af te geven.
- Een kind dwingen bepaalde handelingen te verrichten, bijvoorbeeld geld of snoep meenemen.

Isolatie:

- Steun zoeken bij andere kinderen met als gevolg dat het kind niet wordt uitgenodigd voor partijtjes en leuke dingetjes.
- Uitsluiten: het kind mag niet meedoen met spelletjes, niet meelopen naar huis, niet komen op een verjaardag.

Stelen of vernielen van bezittingen:

- Afpakken van schoolspullen, kleding of speelgoed.
- Beschadigen en kapotmaken van spullen: boeken bekladden, schoppen tegen en gooien met een schooltas, banden van de fiets lek steken.

Digitaal pesten

Leerkrachten dienen ook alert te zijn op nieuwe pestvormen. Een pestvorm die voor veel kinderen erg bedreigend is, is het zogenaamde 'online-pesten'. Kinderen pesten elkaar via digitale media. Er wordt flink gescholden en bedreigd. Veel kinderen praten hier niet over en ouders houden soms onvoldoende toezicht op het gedrag van hun eigen kind en dat van anderen op digitale middelen. Leerkrachten hebben minder of geen zicht op het gebruik hiervan buiten schooltijd, maar worden wel geconfronteerd met de gevolgen. Het is daarom zaak om in geval van digitaal pesten in een zo vroeg mogelijk stadium als ouders en leerkracht contact te leggen om gezamenlijk het probleem aan te kunnen pakken.

Kortom: Plagen gebeurt op basis van gelijkwaardigheid en is incidenteel. Het kan een pedagogische waarde hebben. Pesten gebeurt vanuit overheersing, is systematisch en dwingt leerlingen in een bepaalde rol. Het belemmert zowel de pester als de gepeste leerling in een gezonde ontwikkeling.

Het gepeste kind

Sommige kinderen hebben een grotere kans om gepest te worden dan anderen. Dat kan komen door uiterlijke kenmerken maar het heeft vaker te maken met vertoond gedrag, de wijze waarop gevoelens worden beleefd en de manier waarop dat geuit wordt. Kinderen die gepest worden doen vaak andere dingen dan de meeste leeftijdgenoten in hun omgeving. Het blijkt dat kinderen gepest worden als er al sprake is van een onveilige situatie, waarbinnen een pester zich kan uiten en zich daarin ook nog verder kan ontwikkelen. Er zijn dus helaas aanleidingen genoeg om door anderen gepest te worden *mits de pesters daar de kans voor krijgen*.

Veel kinderen die worden gepest hebben een beperkte weerbaarheid. Ze zijn niet in staat daadwerkelijk actie te ondernemen tegen de pestkoppen en stralen dat ook uit. Vaak zijn ze angstig en onzeker in een groep en durven ze weinig of niets te zeggen, omdat ze bang zijn om uitgelachen te worden. Deze angst en onzekerheid worden verder versterkt door het ondervonden pestgedrag, waardoor het gepeste kind in een vicieuze cirkel komt waar het zonder hulp zeker niet uitkomt. Gepeste kinderen voelen zich vaak eenzaam, hebben in hun gepeste omgeving geen vrienden om op terug te vallen en kunnen soms beter met volwassenen opschieten dan met hun leeftijdgenoten.

De pesters

Kinderen die pesten zijn vaak fysiek en/of verbaal de sterksten uit de groep. Daardoor kunnen ze het zich permitteren zich agressiever op te stellen. Ze reageren dan ook met dreiging van geweld of de indirecte inzet daarvan. Pesters lijken in eerste indruk vaak populair te zijn in een klas, maar dwingen hun populariteit in de groep af op een negatieve manier. Met het vertoonde pestgedrag gaat ze dat gemakkelijk af en ze krijgen andere kinderen mee in hun pestgedrag richting het slachtoffer. Pesters hebben feilloos in de gaten welke kinderen gemakkelijk aan te pakken zijn en als ze zich vergissen, gaan ze op zoek naar een volgend slachtoffer. De zwijgende meerderheid en potentiële meelopers krijgen een keuze die zwijgend wordt opgelegd en die aan duidelijkheid niet te wensen overlaat: "je bent vóór of je bent tegen me". Hier gaat een grote dreiging van uit naar de omgeving van pester en slachtoffer. Alles is immers beter dan zelf gepest te worden. De pesters stralen juist deze dreigende zekerheid uit. Ze overtreden bewust regels en hebben vaak vaardigheden ontwikkeld om met hun daden weg te komen. Het profiel van de pester is sterk zelfbevestigend, hij ziet zichzelf als een slimme durfal die dat de andere kinderen bij herhaling laat merken.

Het komt ook vaak voor dat een pestkop een kind is dat in een andere situatie zelf slachtoffer is of is geweest. Om te voorkomen weer het mikpunt van pesten te worden, kan een kind zich in een andere omgeving vervolgens als pester gaan opstellen; laten pesten doet pesten. Ook pesters hebben op termijn last van hun pestgedrag. Door hun verkeerde en vooral beperkte sociale vaardigheden hebben ze vaak moeite om vriendjes voor lange termijn te maken en een vriendschap op te bouwen en te onderhouden op andere gronden dan die van macht. Pesters maken een abnormale sociale ontwikkeling door met alle gevolgen van dien voor de pester zelf.

De meelopers en de zwijgende middengroep

De meeste kinderen zijn niet direct betrokken bij het pesten. Sommige kinderen blijven op afstand en andere kinderen doen incidenteel mee. Dit zijn de zogenaamde "meelopers". Er zijn ook kinderen die niet merken of willen weten dat er gepest wordt in hun directe omgeving. Het specifieke kenmerk van een meeloper is de grote angst om zelf het slachtoffer te worden. Maar het kan ook zijn dat meelopers stoer gedrag wel interessant vinden en denken daardoor met de populariteit van de pester mee te liften. Vooral meisjes doen nogal eens mee met pesten om een vriendin te kunnen behouden. Als kinderen actiever gaan mee-pesten in een grotere groep, voelen ze zich minder betrokken en minder verantwoordelijk voor wat gebeurt. Alles wat in een groep gebeurt, laat het individueel denken en de individuele verantwoordelijkheid achter zich en kan zo leiden tot excessen die achteraf voor iedereen inclusief de pesters onacceptabel zijn.

Het heeft echter zin om op te staan tegen het pesten. Zodra andere kinderen het gepeste kind te hulp komen of tegen de pesters zeggen dat ze moeten ophouden, kan de situatie positief veranderen. Het pesten wordt dan minder vanzelfsprekend. De situatie voor met name meelopers verandert dan door het ongewenste karakter dat het pestgedrag krijgt. Het wordt voor potentiële pesters duidelijk dat de groep het niet normaal vindt en niet bereid is om mee te gaan in het pestgedrag. Meelopers horen dan ook graag bij de grote groep en zijn niet bereid om grote risico's te lopen. Kinderen die pestgedrag signaleren en dit bij de leerkracht aangeven vervullen dus een belangrijke rol. Ook de ouders kunnen een belangrijke rol spelen. Ouders van kinderen die gepest worden en die dit probleem met de school willen bespreken, zijn natuurlijk altijd emotioneel bij het onderwerp betrokken. De ouder wil maar een ding en dat is dat het pestgedrag ogenblikkelijk stopt.

Ouders van kinderen die niet direct bij het pesten zijn betrokken, kunnen meer afstand nemen. Daardoor zijn ze beter in staat om duidelijk te maken aan hun kind dat er iets aan het pesten gedaan moet worden. Als er in de omgeving van een kind gepest wordt, heeft het kind zelf ook last van een onveilige, onprettige sfeer in de groep of de klas.

2. Te verwachten problemen bij de aanpak van pesten.

Bij het gepeste kind:

Een gepest kind schaamt zich vaak, het voldoet niet aan normen die de ouders graag in hun kinderen terugzien: een vrolijk en vooral onbezorgd kind dat in staat is zijn eigen boontjes te doppen. Pesten is een groot probleem voor kinderen. Veel gepeste kinderen doen er dan uiteindelijk ook maar het zwijgen toe en vereenzamen. De angst wordt aanvankelijk nog groter als het pesten bespreekbaar gemaakt wordt door de ouders, waardoor het gepeste kind nog meer met de gevolgen van het pesten kan worden geconfronteerd. Als vergelding kan er namelijk in nog heviger mate gepest worden dan daarvoor al het geval was.

Bij de pester:

De pester zelf ziet zijn machtsspel bedreigd, en dat moet ten koste van alles voorkomen worden. Bij een duidelijke aanpak blijken de pesters soms echter net zo opgelucht als de slachtoffers. Er wordt namelijk ook aandacht besteed aan hun onmacht om normaal met andere kinderen een relatie op te bouwen. Bij een aantal pesters is dat hun liefste wens waartoe ze helaas zelf niet in staat zijn door het ontbreken van de juiste vaardigheden.

Bij de directe omgeving:

Daarnaast is het goed te weten dat er altijd kinderen zijn die zich schuldig voelen omdat ze niet op kunnen komen voor het slachtoffer door actief te helpen of een volwassene te hulp te roepen. Dit is vergelijkbaar met het niet te hulp schieten bij het verdrinken van mensen, waarbij een menigte aanwezig is. Ook zijn er altijd kinderen die helemaal niet in de gaten hebben dat er in hun omgeving gepest wordt. Ze zien wel het een en ander gebeuren, maar hebben het niet gezien als pestgedrag.

Bij de ouders:

Ouders van kinderen hebben vaak moeite om hun kind terug te zien in de rol van meeloper of pester. Ouders hebben niet altijd de juiste informatie. Een pester op school hoeft in de thuissituatie geen pester te zijn. Sommige ouders zien ook de ernst van de situatie onvoldoende in. Zij zien het pestgedrag van hun kind als weerbaar gedrag. Hun kind maakt een abnormale ontwikkeling door, met grote risico's op afwijkend gedrag op latere leeftijd met grote gevolgen. Andere ouders zien er niets meer in dan wat onschuldige kwajongensstreken. Behalve de pester moeten dus ook vaak de ouders doordrongen worden van het ongewenste karakter voor alle betrokkenen van het vertoonde pestgedrag.

Bij de leerkracht:

Leerkrachten moeten het pestgedrag kunnen signaleren en vervolgens duidelijk stelling nemen tegen het pestgedrag.

3. Uitgangspunten bij ons anti pest protocol

1. Als pesten en pestgedrag plaatsvindt, ervaren we dat als een probleem op onze school voor zowel de gepeste leerling, de pester, de groep leerlingen daaromheen, de leerkrachten en de ouders.
2. De school heeft de verplichting zich in te spannen om pestgedrag te voorkomen en aan te pakken door het scheppen van een veilig pedagogisch klimaat waarbinnen pesten als ongewenst gedrag wordt ervaren en niet wordt geaccepteerd.
3. Leerkrachten en andere betrokkenen moeten tijdig alert zijn op pestgedrag in algemene zin. Indien pestgedrag optreedt, moeten leerkrachten en andere betrokkenen duidelijk stelling en actie ondernemen tegen dit gedrag. De verantwoordelijkheid blijft te allen tijde liggen bij de leerkrachten.
4. Wanneer pesten, ondanks alle inspanningen weer optreedt, voert de school onderstaand pestprotocol uit.

4. Anti pest protocol van onze school:

Wat is de inhoud van het anti pest protocol?

Het pestprotocol vormt de verklaring van de leerkrachten, de ouders en andere betrokken bij de school waarin is vastgelegd dat men pestgedrag op school niet accepteert en volgens een vooraf bepaalde handelwijze gaat aanpakken. De Koningin Julianaschool wil voor alle kinderen die de school bezoeken een veilige school zijn. Dit betekent dat onze school en allen die daarbij betrokken zijn expliciet stelling nemen tegen pestgedrag en concrete maatregelen nemen indien pestgedrag voorkomt.

De groepsleerkracht neemt de volgende maatregelen om pestgedrag te voorkomen:

- Bespreek aan het begin van het schooljaar met de leerlingen de afspraken en regels in de klas. Het onderling plagen en pesten wordt benoemd en besproken in alle groepen van de school.
- Iedere week is er structureel tijd ingeroosterd voor 'Kwink', een methode die gericht is op het ontwikkelen van de sociaal emotionele vorming. Binnen de lessen van de methode 'Wonderlijk gemaakt', wordt naast seksuele vorming, onder andere aandacht gegeven aan het begrip weerbaarheid.
- Als er aanleiding toe is, besteed dan nogmaals expliciet aandacht aan pestgedrag in een klassikaal gesprek.
- Spreek leerlingen aan op hun gedrag.
- Geef de leerlingen mogelijkheden om (anoniem, bijvoorbeeld via een 'brievenbus') pestgedrag te melden. Sta ook open voor meldingen van ouders.
- Laat merken dat de school pesten als een probleem ziet, en het niet accepteert.
- Laat merken dat jij als leerkracht serieus omgaat met pestgedrag.
- Werk aan een positieve sfeer in de groep.

Als er systematisch pestgedrag wordt gesignaleerd wordt de volgende procedure in werking gesteld:

Eenieder draagt de verantwoording alle leerlingen in alle gevallen op ongewenst (pest) gedrag te wijzen en stelling te nemen tegen dit pestgedrag. Meld pestgedrag bij de verantwoordelijke groepsleerkracht of bij de vertrouwenspersonen in de school. In elke groep wordt aandacht besteed aan het omgaan met elkaar en worden de groepsregels om pesten te voorkomen samen gemaakt met de kinderen en vastgesteld.

Als er sprake is van incidenteel pestgedrag binnen de groep dan wordt dat met de betrokken leerlingen besproken door de groepsleerkracht. Dit gesprek staat niet op zichzelf maar dient regelmatig te worden herhaald om controle te houden over het gedrag. Van deze gesprekken worden aantekeningen gemaakt in het 'groepsplan gedrag'.

Als er sprake is van herhaald pestgedrag, schakelt de leerkracht de Sociale Veiligheidscoördinator in. Indien nodig melden pleinwachten pestgedrag bij de eigen leerkracht en incidenten noteren in Parnassys.

De ouders van de pester worden (met de pester) door de SOCIALE VEILIGHEIDSCOÖRDINATOR (eventueel met de groepsleerkracht) op de hoogte gesteld van de ongewenste gebeurtenissen in een gesprek op school. Aan het eind van dit oudergesprek worden de afspraken met de pester uitdrukkelijk doorgesproken en vastgelegd in een verslag. De ouders en de intern begeleider krijgen een kopie van dit verslag. Ook de op te leggen sancties bij overtreding van de afspraken worden daarbij vermeld. Gedacht kan worden aan:

1. Een boek lezen over pesten;
2. Het overschrijven van een brief van een gepest kind;
3. Een klein cadeautje kopen voor het gepeste kind;
4. Een excuusbrief voor het slachtoffer schrijven;
5. Uitsluiting van met name de situaties die zich in het bijzonder lenen voor pestgedrag: buitenspelen, overblijven, bewegingsonderwijs en excursies.

In het verslag wordt ook een afspraak opgenomen voor een vervolgesprek met de ouders. De ouders van het gepeste kind worden uitgenodigd voor een gesprek om hen in te lichten over de gemaakte afspraken.

De directie en het team worden op de hoogte gesteld van het pestgedrag, zodat iedereen er alert op kan reageren. Als het probleem zich toch blijft herhalen meldt de leerkracht dit gedrag aan de directeur van de school. De leerkracht overhandigt de directeur een lijst met daarop de data van de gebeurtenissen, de data en inhoud van de gevoerde gesprekken en de vastgelegde afspraken zoals die gemaakt zijn om het pesten aan te pakken.

De directie nodigt de ouders van de pester op school uit voor een gesprek. Ook het kind kan in dit gesprek betrokken worden. De directie legt dit gesprek vast. Als het gedrag niet verbetert kan de leerling in de interne zorgcommissie besproken worden. Het kan raadzaam zijn extra hulp (b.v. Jeugdzorg) in te schakelen.

Alles moet zorgvuldig gedocumenteerd worden. Er moeten verslagen worden gemaakt van de gesprekken die gevoerd zijn en de afspraken die gemaakt zijn. Als het gedrag van de pester niet aanzienlijk verbetert en/ of de ouders van het kind werken onvoldoende mee om het probleem aan te pakken kan de directie overgaan tot bijzondere maatregelen: isoleren van de pester of een tijdelijke schorsing.

Formulieren en procedures leiden op zichzelf niet tot het verdwijnen van ongewenst gedrag. Wel is het belangrijk om in het geval van pestgedrag duidelijk te beschrijven wat er gebeurt en wat er wordt gedaan aan de behandeling van dit probleem. Onderstaande tekst geeft concrete invullingen en handreikingen voor het pedagogisch handelen.

De school staat open om naar de problemen van de leerlingen te luisteren. Er is de mogelijkheid voor leerlingen (maar ook ouders) om pestgedrag te melden. Dit kan pestgedrag zijn dat de leerling zelf treft of pestgedrag dat leerlingen naar anderen signaleren. De mogelijkheid moet bestaan dit zowel openlijk als anoniem te doen en zowel bij de eigen leerkracht als bij een andere leerkracht. Een andere mogelijkheid biedt de brievenbus in de grote hal. Deze brievenbus is afgesloten en wordt beheerd door de vertrouwenspersonen op school. Geheimhouding is bij elke melding gewaarborgd. De leerkracht heeft een zeer belangrijke rol en betreft de gepeste leerling, indien mogelijk, in de keuzes die gemaakt worden.

De leerkracht maakt helder en duidelijk moeten dat het ongewenste gedrag niet geaccepteerd wordt. De leerkracht biedt in eerste instantie de gepeste leerling bescherming, spreekt met de pester en zijn ouders en spreekt ook met de zwijgende middengroep en de meelopers.

1. Hulp aan het gepeste kind, in de vorm van adviezen (en in sommige gevallen het volgen van een sociale vaardigheidstraining);

Begeleiding van het gepeste kind is van groot belang. Het kind kan zich eenzaam en slachtoffer voelen en heeft recht op zorg vanuit de school. Naast het voorkomen van nieuw pestgedrag wordt er ook gekeken naar het verwerken van de ervaringen. Dit kan gebeuren door:

- Gesprekken tussen de leerkracht en het kind. Naast incidentele momenten kunnen ook vaste gesprekken worden gepland waarin het kind gevraagd wordt naar de vooruitgang. Het doel is zowel het signaleren van nieuwe problemen als het verwerken van de eerdere ervaringen.
- Schriftelijke verwerking door het kind. Het kind krijgt de beschikking over een "verwerkingsschriftje" dat op elk gekozen moment door het kind kan worden ingevuld onder en buiten schooltijd. Het kind krijgt op die manier de gelegenheid de ervaringen van zich af te schrijven of te tekenen.

2. Hulp aan de pester, in de vorm van sociale vaardigheidstraining of een cursus in het omgaan met agressie;

Ook pesters hebben recht op hulp, zij zijn namelijk niet in staat om op een normale wijze met anderen om te gaan en hebben daar hulp bij nodig. Die hulp kan bestaan uit de volgende punten:

- Een gesprek waarin wordt aangegeven welk gedrag niet geaccepteerd wordt op school en welk gedrag wel gewenst is. Er wordt een schriftelijk verslag van gemaakt.
- Een aantal vervolggesprekken onafhankelijk van de ontwikkelingen wat betreft het pesten waarin het gedrag besproken wordt.

- Een duidelijke passende straf die volgt als het pestgedrag toch weer voorkomt.
- Pestgedrag wordt binnen het team gemeld zodat iedereen alert kan reageren.

3. Hulp aan de zwijgende middengroep en de meelopers, in de vorm van het mobiliseren van deze groep;

Als de groep eenmaal in beweging is gebracht, hebben kinderen die pesten veel minder te vertellen. Dit in beweging brengen kan door zowel leerkracht als de ouders met de kinderen te laten praten over hun rol. Iets wat op school in iedere groep elke week structureel plaatsvindt.

4. Hulp aan de ouders, in de vorm van achtergrondinformatie en adviezen;

Voor de ouders van het gepeste kind is het van belang dat de school ernst maakt met de aanpak van het pesten. Met de ouders van het gepeste kind zal overleg zijn over de aanpak en de begeleiding van hun kind. De ouders van de pesters moeten absoluut op de hoogte zijn van wat er met hun kind gebeurt. Zij hebben er recht op te weten dat hun kind in sociaal opzicht bepaald zorgwekkend gedrag vertoont en dat daar iets aan gedaan moet worden. De ouders van de zwijgende middengroep en de meelopers moeten zich bij de leerkracht kunnen melden als zij merken dat er een kind gepest wordt. Praten over pesten is fundamenteel anders dan klikken. Ouders kunnen hun kind daarin ondersteunen en begeleiden.

5. Hulp aan de leerkracht, in de vorm van achtergrondinformatie over het verschijnsel, signalen, oorzaken, gevolgen en concrete aanpakmogelijkheden.

SOVA-training

Zowel leerlingen die gepest worden, als de pesters kunnen door de school gewezen worden op een SOVA-training. In een SOVA-training worden de deelnemende leerlingen sociale vaardigheden getraind, meestal in een kleine groep van ongeveer zes leerlingen. Iedere deelnemende leerling krijgt training op maat om met zichzelf beter om te leren gaan.

Voor onze school betekent dat, dat er in de omgeving jaarlijks door Driestar-Educatief een training verzorgd wordt. Daarnaast is er een mogelijkheid om via De Sleutel in Steenbergen individuele SOVA-trainingen te volgen.

Vertrouwenspersonen binnen de school

Als er sprake is dat leerlingen gepest worden, dan is de eerste weg van de leerlingen en de ouders naar de groepsleerkracht. Daarnaast hebben we binnen de school een vertrouwenspersoon aangesteld waar de leerlingen hun verhaal kwijt kunnen, Liesbeth Roozmond. Marco de Groen is de sociale veiligheidscoördinator.

De rol van de Sociale Veiligheidscoördinator

Stappenplan

		Rol leerkracht	Rol Sociale Veiligheidscoördinator
Stap 1	Het slachtoffer maakt melding van pesten bij de leerkracht en/of een vertrouwenspersoon.	De leerkracht gaat het gesprek aan met het slachtoffer.	
	Gesprek met de pester.	De leerkracht gaat het gesprek aan met de pester	
	Registreren	Registreren van ernstige gevallen in Parnassus / Pleinwachtmap	De leerkracht licht de coördinator in.
Stap 2	Gesprek met slachtoffer en pester	De leerkracht gaat het gesprek met beiden aan en registreert in Parnassus.	De coördinator ondersteunt de leerkracht. Ouders worden door de coördinator op de hoogte gebracht.
Stap 3	Er volgt geen verbetering in het pestprobleem.	De leerkracht stelt een verbeterplan (groepsplan gedrag) op. Het team wordt ingelicht.	De coördinator houdt contact met de leerkracht en volgt het proces. Er volgt een oudergesprek met beide ouderparen.
Stap 4a	Er volgt verbetering	Evaluatie verbeterplan (evt. met de coördinator)	Er volgt een afsluitingsgesprek met de ouders.
Stap 4b	Er volgt geen verbetering.	Evaluatie verbeterplan (eventueel met de coördinator). Registratie in Parnassys.	De coördinator licht de directeur in. De directeur voert een oudergesprek. Externe hulp wordt ingeschakeld na overleg met de ouders, de leerkracht en de directeur.
Stap 5	Als het bovenstaande geen resultaat oplevert, dan geldt wat er in H 8 en 9 in het protocol 'Gedrag en veiligheid' beschreven staat. Dit gaat in overleg tussen directie, ouders, sociale veiligheidscoördinator en leerkracht.		

5. De belangrijkste regels van het pestprotocol

De belangrijkste regel van het pesten luidt: Word je gepest, praat er thuis en op school over. Je mag het niet geheimhouden!!

De gouden regels vanuit het pestprotocol voor de kinderen zijn:

1. Je beoordeelt anderen niet op hun uiterlijk.
2. Je sluit een ander niet buiten van activiteiten.
3. Je komt niet zonder toestemming aan de spullen van een ander.
4. Je scheldt een ander niet uit en je verzint geen bijnamen.
5. Je lacht een ander niet uit.
6. Je roddelt niet over anderen.
7. Je laat elkaar met rust en bemoeit je niet te veel met anderen.
8. Je bedreigt elkaar niet en je doet elkaar geen pijn.
9. Je accepteert een ander zoals hij of zij is.
10. Je bemoeit je niet met een ruzie door partij te kiezen als je niet betrokken bent.
11. Als je ruzie hebt, praat het eerst zelf uit. Lukt dat niet, dan meld je dat bij de leerkracht of de overblijffouder.
12. Als je vindt dat jijzelf of een ander gepest wordt, dan vertel je dat aan de leerkracht of de overblijffouder. Dat is dan geen klikken!
13. Nieuwkomers op school worden goed ontvangen en opgevangen in de groep.
14. Deze regels gelden op school en daarbuiten.

Deze regels vormen voor de school de basis voor het pestprotocol.
Daarnaast wordt in elke groep door de kinderen en de leerkracht de groepsregels vastgesteld.

6. Adviezen voor ouders:

Adviezen aan ouders van meelopers en zwijgende middengroep:

- Neem het probleem serieus: het kan ook uw kind overkomen.
- Neem de ouders van het gepeste kind serieus.
- Maak het tot een gemeenschappelijk probleem.
- Weet wat uw kind op digitale media doet.
- Praat met uw kind over school, over de relaties in de klas, over hoe leerkrachten ervaren worden. Vraag hen ook af en toe of er in de klas wordt gepest.
- Geef af en toe informatie over pesten aan uw kind; wie doen het, wat doen zij en waarom?
- Corrigeer uw kind als het voortdurend anderen buitensluit.
- Geef zelf het goede voorbeeld.
- *Leer uw kind voor zichzelf en anderen op te komen.*

Adviezen aan ouders van kinderen die pesten:

- Neem het probleem serieus.
- Raak niet in paniek. Elk kind loopt kans om een pester te worden.
- Probeer achter de mogelijke oorzaak van het pesten te komen. Maak uw kind gevoelig voor wat het anderen aandoet. Besteed aandacht aan uw kind.
- Als uw kind al lange tijd pest, vraagt dat om een uitgebreide aanpak. Neem contact op met de leerkracht, ga bij de school kijken, zoek informatie over pesten op.
- Laat uw kind deelnemen aan een sociale vaardigheidstraining. De groepsleerkracht of de intern begeleider kan u helpen met het maken van een afspraak om een dergelijke training in gang te kunnen zetten.

Adviezen aan ouders van gepeste kinderen:

- Als pesten niet op school gebeurt, maar daarbuiten, kunt u de ouders van de pester contacten en voorzichtig vragen er met hun kind over te praten. Gebruik daarbij als argument dat elk kind op straat en op digitale media veilig moet kunnen zijn. Niemand zal dat ontkennen.
- Pesten op school kunt u het beste direct met de leerkracht bespreken. Ook kunt u bij de vertrouwenspersonen van de school terecht.
- Als uw kind al lange tijd is gepest, vraagt dat om een uitgebreide aanpak. Neem contact op met de leerkracht, ga bij de school kijken, zoek (samen met uw kind) informatie op over pesten.
- Als u van uw kind er met niemand over mag praten, steun dan uw kind, geef achtergrondinformatie en maak uw kind duidelijk dat de school het wijs zal aanpakken.
- Beloon uw kind en help het zijn zelfrespect terug te krijgen.
- Stimuleer uw kind tot het doen van die dingen waarin het goed is en kan uitblinken.
- Wordt uw kind op een club gepest door leeftijd- of klasgenoten, vraag dan de leiding aan het pesten aandacht te besteden en met de kinderen te bespreken dat ieder kind op de club veilig moet zijn.
- Houd de communicatie open, blijf dus in gesprek met uw kind. Doe dat niet op een negatieve manier, maar geef adviezen om aan het pesten een einde te maken. Een negatieve manier van vragen is bijvoorbeeld: 'Wat is er vandaag weer voor ergs gebeurd?'. Een positieve van vragen is bijvoorbeeld: 'Hoe ging het vandaag tussen jou en je klasgenoten?'
- Steun uw kind in het idee dat er een einde aan komt.
- Laat uw kind opschrijven of tekenen wat het heeft meegemaakt. Dit kan best emotionele reacties bij uw kind oproepen. Op zich is dat niet erg, als het uiten van emoties maar helpt om de ontstane situatie te verwerken.
- Laat uw kind deelnemen aan een sociale vaardigheidstraining. De groepsleerkracht of de intern begeleider kan u helpen met het maken van een afspraak om een dergelijke training in gang te kunnen zetten.